

Taidetta ei synny aitoa, ellei siihen ole taitoa

Hiljan edesmennyt koko kansan tunnustama mestarikirjaillijamme Mika Waltari oli monitahoisella urallaan mukana myös sarjakuvien maailmassa. Yleisesti tunnettuaahan on hänen vuosikymmeniä jatkanut riimittelynsä Asmo Alhon "Kieku ja Kaiku" sarjakuvaan.

Kieku ja Kaikuhan on jo klassikko, onhan se saanut luovuttaa nimensä Sarjakuvaseuran jäsenkirjeellekin. Se alkoi ilmestyä vuonna 1933 Otavan julkaisemassa Oma Koti -lehdessä. Ensimmäisenä riimien tekijänä oli tunnettu paki-noitsija Valentin, Ensio Rislakki. Seuraavana vuonna Oma Koti yhdistettiin Kotilieteen, jolloin myös perustettiin Yhtyneet Kuvalehdet Oy. Tällöin kukot siirtyivät varsinaisena kotinaan tunnettuun Kotilieteen ja samalla alkoi Waltari sarjakuvan riimittämisen. Asmo Alho loi ensin sarjan ja idean, vei sen Waltarille joka sitten riimitteli tekstiin sopivaan asuun. Tätä yhteistyötä jatkui sitten aina vuoteen 1969.

Waltari itse totesi eräässä haastattelussaan, että Kieun ja Kaiun tekeminen on ollut hänelle hyvin rakasta. Sen parissa oli hauska rentoutua. Niinkin pitkän ajan kuluessa ehtivät kukot muodostua myös hyvin läheisiksi.

WSOY on julkaisemassa lokakuun toisena päivänä albumia, johon on koottu ilmeisesti kaikki Kieut ja Kaiut. Se on hyvä teko, sekä Waltarin että piirtäjä Asmo Alhon muistoksi. Helsingin lasten juhla- viikkojen musiikiksi on myös valittu Kieku ja Kaiku -teema. Kapellimestari Jorma Panula on säveltänyt musiikillisia Kieku ja Kaiku -sarjakuvia, jotka esitetään Finlandia-talossa 20.10. Myös Mauri Antero Nu mminen on painiskellut aiheen kanssa, ja kiertää esittämässä laulujaan nuorisotiloissa. Laulut tullaan myös levyttämään.

Mielenkiintoisesta episodista kertoo myös Oma Markka -lehden

numero 7/79. Siinä kerrotaan, kuinka vuonna 1973 tuli WSOY:öön puhelu Mexico Citystä. Langan päässä haluttiin yhteyttä Mika Waltariin, oli kyse Sinuhen julkaisemisesta espanjan kielellä.

Mika Waltari ottikin vastaan herra Jaime Flores Serraton, kun tämä sitten saapui Suomeen. Vieras kertoi suuresti arvostavansa Sinuheä. Waltari taas arvosti sitä, että oli vaivauduttu tapamaan häntä Suomeen asti. Neuvottelut oikeuksista sujuivat hyvin. Meksikolainen kustantaja kertoi haluavansa julkaista Sinuhen samassa sarjassa, jossa oli jo julkaistu Croninin Hattukauppias ja hänen linnansa sekä Tolstoin Anna Karenina. Samassa hän nappasi salkustaan näytteeksi tuotannostaan nipun sarjakuvavalehtia.

Hämmennys valtasi suomalaiset, jotka eivät olleet käsittäneet asian laatua. Waltari kuitenkin oli ajan tasalla:

- Ei tämä mikään huono ajatus ole. Kun ihmiset eivät vielä ole oppineet lukemaan kokonaisista kirjoja, saattaa heidän olla parempi totutella ensin tällaisilla sarjakuvavalehdillä. Ja kaipaa Sinuhen tarina sentään on parempaa kirjallisuutta tälläkin tavoin kuin monet amerikkalaiset väkivaltaa ihannoivat sarjakuvat.

Kustantaja ilahtui vastauksesta, ja keskustelua käytiin pitkään lukutaidon kasvattamisen vaikeudesta. Waltari uskoi työn tulevan tehdyksi asianmukaisesti ja yhtyi kustantajan toivomukseen siitä, että ne, jotka ovat lukeneet Sinuhen sarjakuvana, etsivät sitten oikeankin kirjan käsiinsä. Ja lukisivat pelotta senkin, vaikkei heillä olekaan kuvia tukeanaan.

Olisipa mukava nähdä tämä mainittu sarjakuvalehti.